

**І гужому
наугайтесь,
Свого не
цурайтесь...**
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J. 07308
424-0237
424-0807
УНСоюз: 435-8740
Тел. з Нью Йорку:
Barely 7-4125
УНСоюз: Barely 7-5337

РІК LXXIX. Ч. 9. TWO SECTIONS (SECTION I) ДЖЕРЗІ СІТІ і НЬО ЙОРК, СУБОТА, 15-ГО СІЧНЯ (JANUARY) 1972 No. 9. VOL. LXXIX.

КОРОТКІ ВІСТКИ

П'ятниця, 14 січня 1972

В АМЕРИЦІ

УРЯДОВА КОМІСІЯ ЦІН ПОГОДИЛАСЯ на підвищення цін на автомобілі в цьому році, бо інакше автомобільна промисловість не змогла б покрити додаткових витрат за асфальтування нових приладів для більшої безпеки їзди. Комісія дозволила підвищити ціни на понад 2,5 відсотка для різних автопродуцентів.

У ПРАВНИКОХ НА ФЛОРІДІ ВІЗЬМУТЬ УЧАСТЬ такі демократичні кандидати на Президента ЗСА: сенатор Гартке, сенатор Джонсон, сенатор Москі, сенатор Мек-Говерн, посадині Нью Йорку Ліндзі, кол. сенатор Мек-Карті, губернатор Алабами Воллес, посадині Лос Анджелесу Порті, жінка - конгресмен Шпріл Чіголм і конгресмен Мілс. Сенатор Е. Кеннеді балотуватиметься не буде. Збоку республіканців у правниках на Флориді братимуть участь такі кандидати на президентські вибори: президент Ніксон та конгресмени Ешбрук і Менк-Клоєні. Правники на Флориді відбудуться 14-го березня.

ПОНАД ТРИ МІЛЬЙОНИ БАНОЧОК „КОКИ-КОЛИ“ та „СПРАЙТУ“ забрано з ринку в Нью-Йоркському штаті, бо Адміністрація в справах харчів і ліків виявила, що в алюмінієвих покриттях наявна певна отрута. Для здоров'я та отрута не надто загрозлива, але напої таких баночок мають дуже неприємний запах, що нагадує запах газу.

ТАЛАНОВИТИЙ ІРЛАНДСЬКИЙ ПОЕТ ПЕДРЕЙТ КОЛУМ помер у Енфілді, Конн., на 91-му році життя. Жив з 1914 року в ЗСА, часто відвідував свою улюблену Ірландію. Був ліричним поетом, але мав також славу драматурга, літературного критика і казкаря — автора для дітей.

ПОСАДИНОМ НЬО ЙОРКУ ДЖОН ЛІНДЗІ з політичною метою пов'язав негативні сторони життя великого міста з війною проти комуністів у В'єтнамі. Д-р Ліндзі вже є офіційним кандидатом на президентські вибори. Виступаючи в „Сіті Голл“ Д-р Ліндзі сказав, що гроші, які витрачаються на війну у В'єтнамі, треба було б витрачати на Нью-Йорк. Він також нарікав, що у В'єтнамі кидають на ворога занадто великі бомби, які „знищують теж рослинність“.

У МАР ДЕЛЬ ПЛАТА В АРГЕНТИНІ п'ятеро чоловіків і дві жінки вчинили бандитський напад на потяг із трюмольковими. Із зброєю в руках вони, як колись у минулому бандити десь у Техасі, чи в Аризоні, захопили потяг, забрали в сотень пасажирів гроші й коштовності, і зникли. Потяг далі рушив у дорогу на курорт Мар дель Плата — з дуже збіднілими за які півгодини курортниками.

У СВІТІ

НОВИЙ ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ОН КУРТ ВАЛДГІМ ЗАДУМУЄ перевести поважні оцінки в бюджеті Об'єднаних Націй, що його схвалено на 1972 рік у висоті 213,124.410 дол. 75 відс. тих витратків йдуть на платні 8,327 службовців Об'єднаних Націй. Їх не будуть редукувати, зате не будуть приймати додаткових сил на час сесії та поменшать витрати на такі речі, як, наприклад, документація, що коштувала в 1970 році 27 мільйонів дол. Відмова СССР і Франції заплатити їх пайки на фінансування міжнародних мирних акцій в Конго і на Кіпрі спричинила задолження ОН на 2,300.000 дол.

ФРАНЦІЯ НЕ ПОВЕРНЕ своїх збройних сил до інтегрованих сил Об'єднаних Націй. Північною заперечено твердження французьких комуністів, які закликали президента Жоржів Помпіду, наче б він на останній зустрічі з президентом Ніксоном погодився на поворот Франції до повної участі в Атлантичному Союзі і наче він перестав критикувати Америку в справі В'єтнаму. Кол. президент Шарль де Голль відкликав в 1966 р. французькі збройні сили від безпосереднього зв'язку з НАТО та їх залежності від головного командування НАТО.

ФРАНЦУЗЬКІ ОПОЗИЦІЙНІ ПАРТІЇ НЕ МОЖУТЬ знайти спільної мови і тому вони не вислї створити спільного одного фронту проти теперішнього режиму де-Голля. Демократичний центр погоджується на блок із соціалістами, але відкидає спілку з комуністами, які теж не хочуть відократитися з центром, що його називають прилюдним капіталізмом. Знову ж серед самих соціалістів є поділені голоси щодо доцільності блоку з комуністами. Комуністи ж змагаються до відновлення „людового фронту“ з їхньою участю. На цих розбіжностях виграв режим встановлений де Голлем 13 років тому 5-ї Республіки.

КОШТИ АМЕРИКАНСЬКОГО ВІЙСЬКА В ЄВРОПІ ЗРОСЛИ на 38,258.000 дол. у зв'язку з девальвацією долара та підвищенням вартості західно-європейських валют. Командування американських військ у Західній Німеччині звернуло увагу на потребу тих додаткових сум.

9 МІНІСТРІВ ПІВНІЧНОЇ ІРЛАНДІЇ НОСЯТЬ при собі постійно революверні, непевні свого життя. Їхні домівки й їхні родини стоять постійно під військово-поліційною охороною. Не вважаючи на всі зусилля британської армії і місцевої поліції — терор у Північній Ірландії, звернений проти теперішнього тамашнього режиму та посередньо проти дальшої підлеглості Північної Ірландії Британії не припинюється.

МОСКОВСЬКА „ЛІТЕРАТУРНА ГАЗЕТА“ ВИСТУПИЛА з новою атакою проти Александра Солженицина, лауреата нагороди Нобеля за літератури за минулий рік. Йому закликають тепер, що остання його повість „Серпень 1914“ „дуже помагає“ протиросовітським читачам в Європі. Новий твір Солженицина також заборонений в СРСР, але його видають в Західній Європі і Америці.

ДО СТОЛИЦІ АФРИКАНСЬКОГО РОДЕЗІЇ СЕЛІСВЕРГІ ПРИБУЛА 15-тичленна британська делегація під проводом лорда Шпреса, яка хоче перевірити, чи більшість тамашнього понад 5-мільйонного чорного населення погоджується з умовами договору, що його підписав британський міністер закордонних справ Алек Даглас Гюм з прем'єром Родесії Айеном Смитом; Смит репрезентує чверть мільйона білих у Родесії, які мають в своїх руках всю владу, більшість управної землі та весь ексекутивний і військовий-поліційний апарат. Під час приїзду тієї делегації відбулась на льотчій в Селісвергі мовчазна демонстрація чорних, які вважають, що згаданий договір закріплює владу за білою меншиною.

Президент заповів відкликання з В'єтнаму дальших 70.000 вояків

Вашингтон. — Президент Ніксон явився перед журналістами в Білому Домі в четвер 13 січня ц. р. і заявив їм коротко, що випроводж найближчих трьох місяців будуть відкликані з В'єтнаму дальших 70.000 військовиків, так, що на 1 травня ц. р. залишиться там не більше 69.000 війська. Таке рішення Президента одобрив секретар оборони, шефи об'єднаних штабів і південно-в'єтнамський уряд. Щодо всіх інших подробиць — Президент відіслав журналістів до секретаря оборони Мелвіна Лерда. Той останній звернувся увагу, що опоненти Президента — не називаючи нікого за іменем — не зголошували своїх застережень у 1968 році, коли цифра американських вояків йшла швидко вище вгору, зате вирішили зголошувати їх, коли та цифра швидко обнижувалась. Мелвін Лерд мав очевидячки на увазі демократичні кандидати на президента, які критикують ніби надто повільний темп відкликування військ з В'єтнаму та закликають Ніксона, що він зберігає надалі Америку у В'єтнамській війні. Коли Річард Ніксон перебрав урядування 20 січня 1969 року, то у В'єтнамі було 549.500 американських військ. Він заповів перше відкликання 25.000 вояків у червні 1969 року. Секретар оборони пояснив, що після відкликання з В'єтнаму заповіджених 70.000 вояків залишиться там ще 48.000 піхоти, 4.500 моряків і коло 16.000 летунів. Морської піхоти не ма вже зовсім у В'єтнамі. М. Лерд висловив дуже оптимістично про здатність південно-в'єтнамської армії оборонитися проти сподіваної нової комуністичної офензи. І він висловив надію, що вона виграс „75 відс. битв“.

Є. Фурцеву приймали в Білому Домі, у прийнятті у советській амбасаді брав участь Кіссінджер

Вашингтон. — Секретаря Фурцева, міністер культури Советського Союзу, яка прибула до ЗСА у зв'язку з відкриттям советської виставки мистецьких творів і виробів, була запрошена в четвер 13 січня ц. р. дружиною президента Ніксона на „чай“ до Білого Дому разом із советською балалайкою оркестром, що відбудує тепер свою поїздку по ЗСА. Під час прийняття пані Ніксон висловила побажання побачити у Москві під час відвідин президента Ніксона в СССР балет Чайковського „Лебедине озеро“. У прийнятті, що його потім влаштувала Є. Фурцева у советській амбасаді, взяв участь також і радник Президента для справ державної безпеки Генрі А. Кіссінджер, який приїхав спеціально із Каліфорнії. Офіційним перекладачем під час прийняття, на якому Кіссінджер підписує лист на здоров'я Фурцеві, був ширше д'афер советської амбасаді Юлій М. Воронцов. За свідченням одного з американських журналістів, Кіссінджер мав заявити Воронцову, що це він особисто дозволив відвезти до СССР студента Міраба Курашвілі, що намагався був покінчити із собою самогубством і підірвав собі жили на руках і горло. Курашвілі вивезли советським чиновником до СССР нібито на його „власне бажання“.

Обласні організатори УНС відбули чергову конференцію

Під час наради організаторів УНС. Сидять (зліва): головний касир д-р Петро Пуціль, гол. представник Йосип Лисовіч, головний секретар д-р Ярослав Падох та заступник гол. представника і рекордний секретар Володимир Сохан. Стоять (зліва): організатори: Василь Оршовський, Степан Гавриш, Василь Ділок і Євген Репета. Три останні є рівночасно головними радниками УНСОУ.

Джерзі Сіті. — У вівторок і середу, 11 і 12-го січня ц. р. в головній канцелярії УНСОУ відбулася сьома з черги дводенна конференція обласних організаторів УНСОУ. У конференції взяли участь обласні організатори й водночас головні радні Степан Гавриш з Філадельфії, Василь Ділок з Торонто і Євген Репета з Дітроїту та Василь Оршовський з Нью Бронсвіку, під постійною професійною опікою і керівництвом яких знаходиться кругло три чверті всіх 460 Відділів та 30 Округ УНСОУ в ЗСА і Канаді. У програму конференції входив перегляд минулорічної праці УНСОУ у діяльності організаторів та вишкілний, аналіз і досягнень і наміщення нових планів праці на новий рік і нових метод та засобів, потрібних для досягнення успіху.

Аналіз минулорічної праці на тлі досягнень минулих років подав головний секретар д-р Ярослав Падох, а всі обласні організатори, звітуючи зі своєї праці в минулому році, взяли участь в основній дискусії над минулорічними успіхами та невдачами. У висліді дискусії підмічено ряд пропозицій відносно дальшої праці, які будуть застосовані в двох запланованих кампаніях, весняній, яка розпочнеться з початком березня і триватиме до червня, й осінній, яка триватиме від пізнього вересня до закінчення року. Як мету в діяльності розбудови УНСОУ в цім році визначено додаткове забезпечення 6.000 нових членів на суму 15 мільйонів доларів.

Окремою точкою програми конференції був основний розгляд окремих організаційних проблем УНСОУ. Продискутовано проблеми: основний і постійний вишкіл союзних секретарів і організаторів; індивідуальний, збірний на районних і окружних курсах та центральних.

ЧОРНОВІЛ, СВІТЛИЧНИЙ ТА ІНШІ ЗНОВУ ЗААРЕШТОВАНИ

У п'ятницю, 14-го січня рано, як це число „Свободи“ вже було готове до друку на пресі, американські радіовисильні подали вістку пресоюї агенції Ройтера про нові арешти в Україні під закидом поширення націоналістичних ідей та „знеславляння“ Советського Союзу. Конкретно повідомляється про заарештування одинадцяти осіб, між ними відоміх уже на Заході із своїх писань та попередніх арештів Вячеслава Чорновола та Івана Світличного, перший із яких був свідком, але відмовився від свідчень на недавньому закритому суді проти Валентина Мороза. В повідомленні сказано: „Органи КГБ перевели два рейди, під час яких заарештовано одинадцять осіб, підозрілих в націоналістичній активності. Їх заарештовано в Києві, Львові та інших містах. Вони можуть бути притягнені до судової відповідальності на підставі кримінального кодексу за „антиросовітську активність“. Згідно з кодексом, найвищий вимір покарання в таких випадках може бути три роки ув'язнення. Одним із чотирьох заарештованих у Києві, є І-

Пакистан зриває зв'язки з державами, що визнали Бангладеш

Равальпінді. — Пакистан зриває дипломатичні зв'язки з Польщею, Болгарією, Монголією і Індією, себто всіма тими державами, які дотепер визнали державність Бангладеш, себто кол. Східного Пакистану з його 75 мільйонами населення, у величезній більшості бенгальців. Пакистанський президент Зулфікар Алі Бутто заявив, що він хоче, щоб держави дали йому час на продовження розмов з шейхом Муджібуром Рахманом, спершу президентом, тепер прем'єром Бангладеш, а це може статися тільки тоді, коли індійські війська відійдуть з тієї території. Тепер, мовляв, Східний Пакистан є під індійською військовою окупацією і тому неможливо трактувати ту країну, як самостійну державу. Але, за пресоюми коментарями, треба в найближчому часі сподіватися визнання Бангладеш не тільки Советським Союзом з доручення якого Польща, Болгарія і Монголія, советські сателіти, визнали вже Бангладеш, але й Британією, Австралією й іншими членами Коммонвелту. Пакистан готов зривати свої зв'язки з усіма ними. Пакистанський президент висловив готовність вислати до Східного Пакистану, себто Бангладеш великий транспорт ризику й інших харчів у характері харитативної допомоги та дозволити 28.000 бенгальцям, які працюють у Західному Пакистані, на перїзд до Східного Пакистану, якщо вони цього захочуть. Президент Бутто не ажваив ніколи терміну Бангладеш, а тільки говорив про Східний Пакистан.

Єгипет і Ізраїль відновили посередні мирові переговори

Об'єднані Нації. — Офіційний посередник від Об'єднаних Націй для справи ізраїльсько-арабського замирення, шведський дипломат Гуннар Яррінг, відновив свою посередницьку місію і перервав в четвер 13 січня ц. р. 35-хвилинну розмову з ізраїльським амбасадором Йозефом Текоахом в Об'єднаних Націях, після чого заповів свою розмову з єгипетським амбасадором д-ром Мохамедом ель-Зайатом на наступний день. Єгипетський президент Анвар Садат заявив того самого дня, що Єгипет бажає собі мирного поладження конфлікту, але без порушення двох основних принципів: що ані цаль арабської землі не може стати власністю Ізраїлю і що не можна заперечити прав палестинських втікачів. Анвар Садат виявив, що рішення покласти збройну офензиву проти Ізраїлю з ціллю визволення окупованих ним арабських земель було прийняте в жовтні мин. року та що в грудні мин. року мала розпочатися та нова воєнна кампанія. Перешкоди цим планам — твердив єгипетський президент — вибух індійсько-пакистанської війни.. бо Советський Союз, який підписав був союз з Індією, протів відклавши в осяну кампанію проти Ізраїлю, щоб не відвертати советської уваги від південної Азії. За твердженням коментарів — така заява єгипетського президента була придумана, як виправдання для Садата, який раніше заповідав був, що 1971 рік буде „роком вирішення“ ізраїльсько-арабського конфлікту.

Припинили публікацію журналу „АСЕН Нюз“

Нью Йорк. — З невідомих ще докладно причин припинили публікацію англійського журналу „АСЕН Нюз“ у Нью Йорку, з числом 153, з грудня 1971-го року. До того числа було вкладено повідомлення Видавництва, що на цьому публікації журналу припинено, „даж до наступного повідомлення“. Пресоє Бюро АСЕН — Асамблеї Поневолених Націй, не дало дальшого висношення. АСЕН не включав до свого членства

ЦЕРКВУ В УКРАЇНІ ПОДІЛЕНО НА ТРИ РІВНОРЯДНІ МИТРОПОЛІЇ, ПІДПОРЯДКОВАНІ МОСКОВСЬКОМУ ПАТРІАРХОВІ

Торонто. — Місцевий український католицький місіяник „Світло“ у виданні за січень подає в дослідно-українському перекладі таке повідомлення австрійської католицької пресоюї агенції „Катпрес“ з 4-го грудня 1971-го року.

Православна Церква України поділена на три митрополії. Російсько-православний патріарх Пимен поділив на три самостійні митрополії приналежної до патріархальної зв'язи Церкву України, яка досі творила замкнену митрополітальну цілість під екзархом Філаретом з Києва. При першій (митрополії) з осередком у Львові йдеться — при включенні карпато-української спархії Мукачів-Ужгород і буюківської спархії Чернівців — по всю до 1946-го року греко-католицьку територію Західної України. У митрополіччю області Одеса-Херсон (Митрополит Сергій) включені спархії України, советської Молдавії, Криму та архієпархії Харкова. При Митрополітові Філаретові з Києва залишилися тільки північна і центральна українська церковна область.

Коментуючи це повідомлення австрійської католицької пресоюї агенції, о. О. Куранець у згаданому виданні „Світла“ пише: „...Очевидно, якщо це сталося 6 у нормальних і свободних українських обставинах, то тим фактом можна було б тільки радіти, бо цей факт можна було б уважати розвою Церкви в Україні, байдуже, Католицької чи Православної. Однак ми знаємо докладно, що Московський Патріарх Пимен чи кремлівський уряд, який мабуть і підкинував Пименові таке доповідь, не мав на увазі розвою Церкви в Україні, але зовсім певно її послідовне знищення. Цим фактом поділу — досі єдиної — української Київської Митрополії, яка була все ж таки символом української церковної цілісності, знищено історичну й традиційну єдність української церковної окремості. Навіть, якщо взяти теоретично, що Київський Митрополит, хоч би й насильні Московю, досі репрезентував Церкву в Україні як одну цілість, то тепер це стало знищено навіть символічно. Поділити церковно-Україну на три митрополії й безпосередньо як окремі самостійні одиниці підчинити їх під Московського Патріарха означає не що інше, а планове та систематичне розчленування нашого церковного організму, якому Москва мабуть не приписує вже довгого віку існування.

Помер професор Філіп Е. Мозлі, відомий славіст і советознавець

Нью Йорк. — У четвер 13 січня ц. р. помер тут у своєму домі на 66-ому році життя після довгої недуги д-р Філіп Мозлі, професор міжнародних взаємин в Колумбійському Університеті, видатний американський славіст і ініціатор російських та советських студій у ЗСА. Покійний був засновником Російського Інституту при Колумбійському Університеті, що постав 1949 року, і його директором в 1951-1955 роках. Якійсь час був співробітником державного департаменту ЗСА і згодом неофіційним консультантом уряду у справах закордонної політики, зв'язаних із Советським Союзом. Цікавився живо також українськими справами, допомагав українським науковим установам, зокрема НТШ і УВАН, був у добрих взаєминах з українськими вченими і громадськими діячами. В 1943 р. Ф. Е. Мозлі брав участь у московській конференції, як до радник державного секретаря Корделла Голла, був посередником між українським Інститутом та як заступник декана Школи Міжнародних Справ. Був автором праці „Російська дипломатія і відкриття Східного питання в 1838-1839 роках“, збірки статей „Кремль і світова політика“, як також редактором збірника „Советський Союз — 1922-1962“. Об'єднаний Комітет Слов'янських Студій започаткував у 1949 році під його керівництвом видавання тижневика „Current Digest of the Soviet Press.“

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ДОПОВІДЬ ПРОФ. О. ПРИПАКА ПРО ЖИВІТІ У КИЇВСЬКІЙ РУСІ
Нью Йорк. — Українська Вільна Академія Наук у ЗСА влаштує в суботу 29-го січня ц. р. пленарну конференцію з участю Комісії для вивчення історії українськості живітських взаємин, під час якої звичайний професор Гарвардського Університету д-р Омельян Припак прочитав доповідь на тему „Культурне співвідношення житів і місцевого населення в часи Київської Русі“. Відбудеться конференція у приміщенні УВАН при 206 Вест 100-та вул. Початок о год. 4-й по вул.

ЗВОРИ УКРАЇНЦІВ-РЕСПУБЛІКАНЦІВ

Нью Йорк. — Для оформлення Українсько-Американського Республіканського Клубу в Нью Йорку та вибору його керівних органів відбудуться в п'ятницю 14 січня збори о 7-й г. вечора в Українському Народному Домі при 2-й евію. Прохастесья прибути українців, зареєстрованих, чи бажаючи зареєструватися, у Республіканській партії, або тих, що мають бажання співпрацювати в підготовці до президентських виборів.

СВОБОДА **SVOBODA**
Українська щоденна газета
FOUNDED 1983
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year \$18.00; six months \$9.50; three months \$5.00. For UNA members monthly \$3.50
P.O. Box 348 Jersey City, N.J. 07303

Мету досягнуто

Увсім собі тільки на одну хвилину, що більшість чи бодай якась частина річних підсумків наших центральних і місцевих установ, як і наших особистих, «обрахунків со-» кінчалася б таким твердженням: обов'язок викона-но, мету досягнуто! Як інакше виглядала б тоді наша Гро-мада та її установи!

Своєрідним переломом у змаганні до цього можна вважати кінцеві підсумки минулорічної збірки Національ-ного Фонду до Народного Фонду Українського Конгресо-вого Комітету Америки і, зокрема, кінцевий вислід груд-невої збіркової кампанії. Очевидно, що сто тисяч доларів річно на працю центральної репрезентації приблизно дво-мільйонної української громади в Америці годі вважати за «велику мету», за надзвичайний подвиг, але в наших обставинах, в порівнянні з минулими роками і мавши на увазі всілякі минулорічні турботи в Громаді, як і всіх «тих третіх», що підсумують нам різні «домашні задачі», бажання скористати на наших суперечностях, то кінце-вий вислід збірки Народного Фонду за минулий рік таки справді і в кожному відношенні, як матеріальному, так і, головне, моральному, треба вважати за неабиякий успіх.

Для громади, як і для людини, величезне значення має віра у власну цінність, власну силу і спроможність. Віра — це життя, зневіра — це загибель! А до тієї зне-віри — коли мова про Народний Фонд — минулого року вже було дуже близько. З кінцем листопада в касі Наро-днього Фонду було заведене 52 тисячі доларів, і вороги на-шої Громади, як і українські справи, вже починали трі-юмфувати. Вся ж бо наша активність залежить від на-шої жертвенності. Не буде фондів — тоді, за народним прислів'ям, «не трайте, куме, сили і спускайтеся на дно».

І сталося майже чудо. Впродовж одного місяця груд-ня Громада склала більше, ніж за попередніх одинад-цять місяців, і не тільки дала своїй репрезентації необ-хідні фонди, але й ділом доказала, що вона живе, хоче й буде жити, що вона спроможна таки справді виконати свій обов'язок та досягнути свою мету.

Це найбільш бажана вихідна база для досягнення цілі великої мети, що стоїть перед нами в цьому, 1972-му році: МІЛЬЙОН ДОЛАРІВ НА РОЗВИТОК УКРАЇНСЬ-КИХ СТУДІЙ В ГАРВАРДІ!

ЗСА і Бангладеш

У міжнародній, зокрема американській пресі йде па-ла дискусія на тему становища, що його американський Уряд займає супроти недавніх подій у Південній Азії, які закінчилися відриванням від Пакистану його східної частини і створенням з неї самостійної держави Бангладеш із 75 мільйонами населення. Американський Уряд, як відомо, засудив в Об'єднаних Націях Індію як агресора і, разом із комуністичним Китаєм, підтримував Пакистан, тим ча-сом як СССР підтримував Індію, що повила проти Паки-стану війну й уможливила бенгальцям проголосити Бенга-деш. У самій американській верхівці нема в цій справі одностайного становища. З оприлюднених коментарів до-жкома Андерсоном тасманих документів виходить, що американський посол в Індії Кеннет Кітінг радить Урядові солідаризуватися радше з Індією із сльових та моральних причин. Його поради відкинуто, при чому Джеймс Рестон із «Н. П. Таймсу» твердить, що сталося це головне з тактичних причин, щоб не насторожувати Пекіну перед подорожжю туди президента Ніксона.

Щойно майбутність викаже, чи ЗСА зробили помилку, чи діяли правильно. Якщо американо-китайське наближення дасть у дальшому наслідку оточення СССР і со-ветсько-китайський зудар — то це була правильна так-тика. Коли ж подорож Ніксона до Пекіну виявиться епі-зодом без політичного значення, тоді затарування Індії, як агресора і внаслідок цього ще більше зближення її з Москвою виявиться помилкою, яка облегчить Москві до-бути собі тривалу базу над Індійським океаном. Подібною помилкою була відмова Єгиптові в 1960 році допомоги у будівництві Асванської греблі, бо відтоді почався зріст впли-вів СССР в обширі Середземного моря.

Україні, очевидно, співчували і співчують бенга-льському самостійницькому рухові. З українського погляду було б краще, щоб ЗСА не підтримували єдності павіань-ських держав і були протектором кожного визвольного руху. Ви-значення Американо-Бангладеш прийдє скорше чи пізніше. Покищо Совети пропагандивно використовують свою посе-редню допомогу у постанові Бангладеш, як ніби доказ, що вони сприяють визвольному рухам. Ясно, що колишні вико-ристання Москвою бенгальського руху й індійсько-паки-станського конфлікту для своїх імперіалістичних інтересів над Індійським океаном обернуться проти неї бумерангом — коли уявлені СССР народи жадають своєї волі.

Володимир Барагура
НЕЗВИЧАЙНИЙ ЧОРНОКНИЖНИК
(Слово на вечорі 82-го Відділу СУА, Бронкс, Н. П., з нагоди 50-ліття творчості Романа Завадовича)

Початок 1940-их рр. це не тільки особистий успіх Зава-довича як мистця слова, але й успіх української літе-ратури для дітей і молоді. Ці роки, — це виразна межа між двома періодами украї-нської дитячої літератури — періодом «Дзвінка», «Світу Дитини» і «Дзвіночка» та періодом «Малых Друзів» і «Веселки». До цих років на-ша дитяча література була культурно-національним я-вищем з дидактично-вихов-ним і утилітарно-приклад-ним аспектом, після цих ро-ків вона двинулася й на лі-тературно-мистецький рівень і відновила цінність, що їй вносили в дитячу літературу Л. Глібов, Б. Гринченко, М.

Котюбинський, Леся Укра-їнка й особливо І. Франко. Після переїзду до Амери-ки Завадович став співреда-ктором журналу для дітей «Веселка», що його видає УНСоюз, і продовжує овою письменницьку працю та ре-дакційну роботу як співро-бінник-автор і літературно-мистецький редактор журна-лу. Праця у «Веселці» з од-ного боку сприяє його по-етичній творчості, бо він має форум, на якому може ви-ступати, а з другого боку невдачі й зломлення редак-торська праця над чужими писаннями вбиває його твор-чість.

За час перебування в Аме-риці, поруч писань, що пуб-лікуються у «Веселці» чи ін-

К. Крупиский
„НОВІ РОЗШУКИ СТАРОЇ РОСІЇ“

Під такою назвою появи-лася в журналі «Сатердей Рів'ю» з 25-го грудня 1971 р. стаття, автором якої є ко-респондентка «Чикаго Делі» Нюз» — Джоджі Енн Герр. У цій своїй статті авторка, яка їздила до СССР чотири роки тому, представляє, як тепер росіяни інтенсивно від-новлюють старі, понижені церк-ви та інші релігійні пам'ятки.

Відвідавши Со вєтський Союз, Дж. Е. Герр не могла повірити в те, що побачила. Біля колишнього Смального інституту в Ленінграді її провідник, вказуючи на пре-красну церкву, ніби на зовні-шньому нормальному річ, чванку-вато сказав: «Цього року ми знову поставили на ній хре-ст».

У Новгороді, коли Герр у-війшла до собору св. Софії, то почула церковну проповідь музику, яку переда-вали з платівки.

В Москві Герр відвідала Товариство охорони історич-них пам'яток і там довідалася, що до цього товариства належить не менше як 6 мільйонів різного віку грома-дян, які добровільно займа-ються реставрацією і збережен-ням старої Росії.

Авторка каже, що це — найбільш захоплююча і най-ширше сягаюча течія духо-вого та інтелектуального роз-витку в сьогоденній Росії. Це — поворот до російського націоналізму, а також пово-рот до слов'янофільства XIX стол., яке Лев Троцький нази-вав «месіанізмом назади-нцтва».

Це явище, каже вона, зро-дилось серед молодих росій-ських письменників і хоч, покищо, воно не вказує на поворот релігії в традицій-ному сенсі, але вказує на глибокі розшуки вартостей в житті індустріалізованої, нудної та духово порожньої спільноти.

Будучи відірваними від світу, молоді росіяни шука-ють відповідей на актуальні проблеми в їхньому минуло-му. Окрім ідей російських «західнофіль» XIX стол., їх близькими є ідеї російсь-ких слов'янофіль, які твер-дять, що вірили в духову вищість слов'ян, у моральне банкрут-ство Заходу та в місію Мос-кви — Третього Риму. Рух цей виріс без спонуки уряду, але популярність його зрос-ла до такої міри, що кохосо-мол та деякі інші державні організації кооптували його. Хоч членська вкладка вноситься тільки 30 копійок річно, Товариство зібрало мільйони рублів, які видають-ся на віднову церков, мона-стирів та інших історичних пам'яток. Головна квартира Товариства приміщується в одному з монастирів Мос-кви, де сивоносії істориків Володимир Іванов пояснив ко-респондентці Герр, що до Товариства належить багато науковців, які переконалися в тому, що сама фізика не може задовольнити людини, бо вона потребує ще чогось, що зворушувало б її душу.

В Новгороді історик Олек-сандр Греков розказав про те, з якою поспешністю його

студенти викопують з-дід-руїн і складають малі кус-ки фресок. Професор додав: «Іноді мені здається, що я божоволію, коли беру два куски фресок і в моїх руках вони самі сходяться доку-пи». Декотрі студенти каза-ли йому, що вони також ма-ють таке почуття, коли скла-дають відкопані із завалих дрібні фрагменти фресок.

З самовідданістю працює над православною церков-ною музикою піаніст Андрій Волконський — правнук кня-зя Волконського, про якого писав Толстой у своєму ро-мані «Війна і мир». Волкон-ський пошукував по мо-настирях заборонені твори церковної музики і зоргані-зував групу «Мадригалі», яка виконує церковні пісні перед тисячами слухачів. Цей худорлявий ще моло-дий чоловік розказував ко-респондентці Герр у Москві, що для багатьох росіян, а головне для студентської мо-лоді, ця старовинна музика заступає сучасну популярну музику.

Герр довідалася про те, як інтенсивно працює підпіль-не видавництво «Самтідав», в якому беруть участь чис-льні письменники і яким су-пернаціоналізмом надихаю-ть молоді російські слов'яно-філь. Російська молодь зачи-нується творами дореволю-ційних письменників, які пи-сали про велич Росії та ва-жливість її історичної місії.

Герр каже, що знавці Ро-сії на Заході пояснюють цей процес, як наслідок того, що населення цієї імперії, заспо-коєні голодом та одержави-ми більше свободи, шукає ду-хових вартостей людини. Бу-дучи традиційно відірвани-ми від світу, росіяни роб-лять ті розшуки, обмежую-чись минулим, що, як відомо, ніколи не було людське. Тож не диво, що й тепер во-ни вертаються до традицій-них політичних рухів, голо-вно слов'янофільства.

Знавці твердять, що Росія і нині боїться духовності За-ходу, а один не названий ко-респонденткою Герр знавець заявив їй: «Сьогоднішня Ро-сія також боїться Китаю, а росіяни добре знають, що во-ни закінчують у природі, то-ді як підсовєтські азійські народи, що живуть в периметрі Монголії та Китаю, ма-ють шалений приріст. Деякі демографи твердять, що ко-ли такий процес потриває ще 30-50 років, то Росія ста-не переважно азійською кра-їною.

В кінці своєї статті Герр пише: «Беручи під увагу це відчуження плюс зростаюче домагання незалежності рі-зних національностей, та-ких, як українці, жиди, вір-мени, грузини та кримські татари, стає ясным, що ро-сійський нарід, який від 19-17 р. тримає у своїх руках регулятор сили, частинно ре-агує відступом у свій старий кокон. Це робить він інстин-ктивно, неначе відчувачи тяжку зиму, і тому сягає по духову та інтелектуальну силу в свою минувшину».

Про московське слов'яно-фільство авторка пише:

«Що ж воно собою являє? Це архаїчна і безформна під кожним оглядом філософія. Яке значення має вона для сучасної Росії не є ясным, так, як неясним є причини її поновної появи. Свого ча-су російські слов'янофіль проповідували звільнення селянства, але вони відкида-ли конституційність та зако-ни, яких хотіли західнофіль. Вони прославляли пито-менності Росії: її темні се-лянські маси, робітників, «общини» і російську «соборність», тобто єдність Церкви».

«Але ця архаїчна філосо-фія, з сьвітським назади-нцем, — пише Герр, — нині служить для того, щоб розкрити со-ветську добу, зломити забор-ону читати книжки несо-ветської ери та заініціювати розшуки. А тим часом ціка-ві шукачі при нагоді знаход-ять і західнофільську фі-лософію».

Коли Герр спитала одного російського скульптора, чо-му в домах його приятелів висять на стінах ікони, то той скульптор відповів: «То-му, що вони чудові. Ми хо-чемо речей, зроблених лю-динною, а не машиною. Хо-чемо чогось, у що вложена людська любов. Ми втомле-ні машинами. Ми самі стає-мо машинами».

Навіть московські журна-ли англійською мовою, по-ширюючи в Америці в рамках культурного обміну, вказу-ють інтелектуальному аме-риканському читачеві на ті те-ми серед росіян, про які пи-ше Герр.

В останніх роках не було ні одного числа «Спутника», «Совет Лайф» чи «Совет Ю-ніон», в яких не було б хоч декількох світлин з віднов-лених російських церков, монастирів і т. п. В цих пуб-лікаціях можна бачити іно-ді навіть дещо з того, що, «російські князі» (як, на-приклад, Ярослав Мудрий) побудували в Києві.

Та кажуть, що нема акції без реакції. Ми певні, що зростаючий російський на-ціоналізм знаходить належ-ний відгук і в Україні. Ук-раїнська молодь також має що розшукувати в минулому свого народу. «Захальна лі-тература» в Україні свід-чить про те, що український націоналізм не приспаний так, як того бажас собі оку-панти.

В Україні також створено Товариство для охорони і-сторичних пам'яток з числен-ними філіями. Розуміємо, що в умовинах окупації це да-леко тяжча справа, як для росіян. Тут легко прийти таєро, українського буржу-азного націоналізму» тим, що на практиці пробували б наслідувати росіян, тобто збирати фонди на відновле-ня церков та втіяти в ту акцію студентів і молоді.

Це, однак, не означає того, що українці не дбають про своє минуле і про історичні пам'ятки свого народу. Для доказу візьмімо хоч би ро-ман Олеса Гончара «Собор». Автор цього твору народив-ся вже за комуністичної вла-ди. Однак, українські собо-ри дороги йому не менше, як росіянам їхні. Різниця тіль-ки в тому, що росіяни є па-нівним народом, а українці поневолені. В нашій недо-

тературних слів, патосу, ди-дактизму, декламаторства чи банального пустомельства. Його ідеї й національно-ре-лігійні елементи органічно вливаються з його творів як наслідок внутрішньої душе-вої структури, його переко-нань, життєвої й мистець-кої філософії. Він — соняш-ний поет, життєрадісний, по-гідний, усміхнений, у нього безмежна віра в добро, лю-бов, красу, в життя й пере-могу.

Для прикладу проаналі-зуємо коротенький його вірш «Світ, мов казка». Автор дає високопоетичний образ зими, що крижаним холодо-м скрувала всю природу. І зда-ється, що цей холод, іній і паморозь, що ці льодові по-дуви вітру заморожили все життя назавжди. Але ось у двох кінцевих рядках який контраст:

А під листям спить комашка,
Спить, чекає до весни.

Який могутній воскресний акорд, гимн життю, віра і невимірність і незнищен-ність життя!

У писаннях Завадовича немає надуманості, штучно-сти, натягання слів чи рим, немає ритмічних зривів, не-правильних наголосів, нелі-

ЩЕ ОДНА НАЗВА
Проблема назв Русь, Ма-лоросія, Україна, русини, ру-сичі, малороси і українці давню вже турбує не лише українських істориків, але й український загаль. Біда в тому, що українці хотіли і хочуть себе, свою вітчизну і своїх предків називати в один спосіб, а окупанти ук-раїнських земель вимудува-ли їм вимудувати щораз нові імена, щоб публічну опінію світу впровадити в блуд-ціх термінологічних махіна-цій вони вживають для того, щоб легше було переконали довілку, що Україна або не існує взагалі (Малоросія, малороси, «русичі»), або — коли вже існує — то це скла-дова частина однієї держави.

Ця друга метода багато успішніша, як перша. Вона є також наскрізь політична. У найновіших часах ця ме-тода знайшла вислів в «тео-рії трьох Русей». Її завдання — переконали і українців і неукраїнців, що росіяни, ук-раїнці і білоруси пов'язані кровними, мовними, куль-турними, а зокрема держав-ними зв'язками від найда-вніших часів Київської дер-жави дотепер. Її друге за-дання — показати, що Мос-ковське князівство, а відтак Росія є в такій самій мірі спадкоємцями Руси, як і У-країна. Отже, Москва має право не тільки на історію Руси, але й на всі території, що колись до Руси належа-ли.

Треба бути дійсно най-вним, щоб подумати, що цю проблему треба залишити виключно історикам і мово-знавцям, а вони, розкривши «правду», її задовільно роз-в'язуть. Російські імперіалі-сти мають досить дрібних аргументів, щоб теорію цю втримувати при житті май-же у безконечність. Тут не-має однієї правди. Тут «пра-ва» російська і правда украї-нська. І тому ця проблема є політичною про-блемою першорядної ваги, і цей факт безперестанку можна заважувати, слідуючи за імперіальною пропагандою в Україні.

Та байдому, мабуть, усе ві-тер в очі. До всіх могутніх матеріальних та політичних засобів, з допомогою яких імперія поширює теорію «трьох Русей», долучився — вибачте за слово — дурний лінгвістичний припадок: ко-ли перекладали слово «рус» тобто «русичі» чи «русини», на англійську мову, тоді з того виходить «росінін». Та хоч випадок і зловісний, ді-ло незвичайно важливе, і, здається, прийшов час, щоб покласти цьому кінець.

Українці пропонують рі-зні розв'язки. Одні хочуть Русь називати Україною, ін-ші — Старою Україною чи Україною-Руссю, щоб таким чином оминуть такі назви, лі надійним є те, що ми за автором «Собору» можемо повторити: «Шаблю вибито з рук, але з серця не вибито дух волі й жадання краси. Наша непокора в цій витворі стане серед степів навіки».

РІВНЕ ПРАВО ДЛЯ ВСІХ
Майже під кінець минуло-го, 1971-го року Найвищий Суд нашої країни приніс американському жіноцтву благодійний дарунок, т. зв. «Квіти райте амендмент», що офіційно і конституційно зрівняє жінок в усіх правах з чоловіками і на підставі 14-го додатку до Конституції забороняє будь-яку «сексу-альну дискримінацію», — як пишуть газети. Ну, то й сла-ва Богу, що так сталося, що наразі скінчалася темна доба жіночої поневоленості! А то бще подумати, скільки це бідне-покривжене жіноцтво настраждалося! — і тут, в Америці, а перед тим — у Старім Краю.

Якщо їде мова про «Стар-ий Край», дозволяє мені в цьому місці використувати крайовики, що так склади, матеріалісти, а саме вказу-ми вже на еміграції, в Па-рижі, «Споминами» колиш-нього польського прем'єра, Вініцента Вітоса. Це була ко-лись надзвичайно цікава й кольоритна постать! З про-сто-го злочина, чи мужика, з 3-ма класами народної шко-ли і сільського віта він до-сяг самого верха держав-ної драбини: даві був пре-м'єром Польщі, а перед тим послом до австрійського па-рламенту і польського сейму, і ніколи, уявляй собі, не по-сив краватки! Теж має твер-дий, атлетичний характер!

У першому томі своїх «Споминок» Вініценти Вітос детально описує політичні, соціально-економічні й побу-тові умови в своєму рідно-му селі, Вєсжфелєвє, ще до вибуху Першої світової війни, а при цьому яскраві-ми кольорами змальовує ро-лю сільського «жіноцтва в тих часах і в тих обста-винах».

Жила-була в тому селі мо-торна, енергійна, вже не пер-шої молодості молодина, на-їм'я Катерина Сібілка, що ак-конувала також функцію сільської поштовки. А тому, що село було велике і дитю-ки частенько приїждили на світ, Катерина була рідким гостем у хаті. Якщо не аси-стувала при породах, то бо-лювала на христині, а в всю хатню-домашню роботу виконувала чоловік, попри свій зазайський обов'язок, р-з-зміється. Аж одного разу, вертаючись з якогось ба-люнку, Катерина важко пре-студилася, занемогла і зля-ла на смертну постіль. Але перед тим, як зівчати вельте, закликала до хати віта свідків, щоб зробити тестам-ент. Докладно розпоряди-лася, що кому має припасти по її смерті, скільки має ко-штувати поховання, скільки поминки, а під кінець поста-вила в завічаннях, що одні-й додатковий параграф — і чоловік мусить одружи-тися, коли її не стане, тобто назвала по імені, йотру дів-ку має собі взяти!

— Мій чоловік, як знаєте, — пояснює свідкам, — лю-дина добряча і послухана, але в житті трохи незграбний, то я йому тут, при свідках, наказую, щоб узяв собі по-рядку, робітну бабу, щоб гляділа хату, господарств і дитям-сиротам криди не ро-била!

Це діялось десь так до обі-ди, а під вечір Катерина роздумалася і піднялася з смертної постелі, і до неї дійшло одужала. Жила ще після того випадку десять років і пережила та й похо-вала чоловіка, дискриміна-тора».

ДВОБИ З ВОГНЕМ
На другий день новоріч-ного свята у с. Раківне біля Чугуєва на Харківщині ста-лася пожежа: загорівся ко-лосний хлів, у якому було 120 лемківських телиць, не-давно закуплених радгос-пом. Доляри пожежники по-жежу й почали гасити, але не змогли справитися з вогнем. На місці лиха прибуло ва-жкоє авто з робітниками та пожежниками, але вдалося вивести, згоріла частина хлі-ва і дах. Випиши виявила-ся «робітнич фарми К. Скиб-чик», бо він «задишив на-приволокше кормозапарник і тим спричинив бід», пи-сала «Радянська Україна» 6-го січня.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ, ВО ЧАСЕ ЧИТАННЯ ВЕ-ДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

Пожегтви висилати: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE 5020 OLD YORK ROAD PHILADELPHIA, Pa. 19141

ЩЕ ОДНА НАЗВА (Закінчення зі стор. 2-ої)

Стару Україну, так само, як ніколи не думав Римський державу називати Італією. Дехто журиться тим, що з мовного боку „Ruthenians“ не пасує до „Rus“. В одному випадку я навіть завважив аживання терміну „Ruthenias“, щоб між цими двома термінами створити більш логічний зв'язок. Та ледве чи це серйозна комплікація. Ми всі теж добре знаємо, що „навіть“ у мові є вибірки і форми, що звучать куди дивовижніше, як „Rus“ і „Ruthenias“. Здається, немає ні

Цього, здається, треба трохи єдності і трохи відваги. Нам не слід забувати, що це передусім українська проблема. Коли українці не знайдуть якогось єдиного становища, тоді немає багато надії на те, щоб інші за нас це зробили. Сили, що підтримують і розповсюджують переклад „русини“ на „росіяни“, занадто могутні. Коли самі українці не займуть спільного становища до цієї справи, тоді на ділі буде так, що, пишучи чужими мовами, одні українці будуть вживати одного терміну, другі — другого, а менші відважні, треті, будуть продовжувати вживати терміну, що його накидають світові наші вороги.

Свого часу д-р Л. Винар („Америка“, 1 вересня 1970 р.) пропонував організувати на цю тему конференцію. Мені здається, що конференція така мала б бути насамперед суто українська. Коли там наші люди знайдуть спільну мову, тоді українці і люди українського походження у всіх країнах почали б цей термін у своїх писаннях і курсах вживати. Після того можна почати вживати інших засобів для того, щоб цей термін поширився.

У багатьох випадках, як на це вказує згадана вище цитата в „Нью Йорк Таймсу“, впровадження цього терміну не натрапляло б ні на які труднощі. В дійсності я певний, що багато людей психологічно готові прийняти термін, який раз на все покінчив би з цим, до речі, смішним мовним замінанням. Подібне замінання існувало тут ще лише кілька років тому з терміном „росіяни“, що його майже всі (преса, телевізія) вживали для окреслення людності СРСР. Масова кампанія українців, без сумніву, причинилася до припинення процесу переходу на термін „Soviets“, що є принаймні частинним визнанням національного зрізничкування в СРСР. Подібна масова кампанія могла б і тут багато допомогти.

БАТЬКИ! За'явіть замолоду вашим дітям з найстарішою, найбільшою й найбагатішою українською національною установаю поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб заповнити їм країну будучістю, а наші громади у вільному світі нового свідоного члена!

У творчому світі Богдана Савчука

Як тло до експозиції відлитої у бронзі жертвеної коштанми Юліана Бачинського однієї з чотирьох Шевченкових скульптур Олександра Архипенка — „Шевченко на зселанні“ разом із оригіналом цього твору в галерії збірки Українського Музею у Стенфорд — Об'єднання українських мистців у Америці влаштувало у двох своїх галерійних залах у ЛМКлюбі в Нью Йорку велику виставку олійних творів мистця Богдана Савчука. Виставка охоплює понад 70 праць з 1963 до 1971рр. цього, на жаль, ще досі недостатньо відомого для ширших кіл громадянства, але талановитого мистця.

Незвичайно лагідно зарисовані, іноді майже межуючі з безпредметністю, візії цього оригінального мистця висловлені у незлічених тоналях і нюансах відтінків кількох основних кольорів картин. Раніше мальовані (з поч. 1960-их рр.) його картини дещо інші та не мають тієї особливості у грі пів-і чверть-тонів його сьогодишньої палітри. Проте відзначаються вони строгістю контрастності барвних плям, як напр. олія „Дівчина“ (ч. 7), чи картина дуже елегантної палітри, насиченої виразними згустками барв п. н. „Осінь“ (Ч. 16). Експресивним висловом, немов кризі притягання, дими та полум'я експлозій, вражають насичені наснагою картини з циклу „Гроші“

Цю першу індивідуальну виставку Богдана Савчука в Нью Йорку належить уважати не лиш віддалені дебютом, але й справді цікавим, ширше закросним першим публічним виступом нової мистецької індивідуальності в нашому образотворчому мистецтві.

Вадим Лесняк

ПЕРШИЙ УНІВЕРСИТЕТСЬКИЙ КУРС НАЗВОЗНАВСТВА

Вінніпег. — В рамках цьогорічних викладів Вечірнього Інституту Манітобського Університету вводиться перший раз курс назвознавства (онематики). Курс призначений для дискусій й пояснення історії, значення й походження різних прізвищ та місцевих назв у Канаді й поза нею. Його провадитиме проф. Яр. Рудницький кожної середи в Манітобському університеті в Форт Геррі. Курс доступний для широкої публіки. Перша лекція назначена на середу 19-го січня ц. р. Оплата за курс \$25.00.

„ГОЛОС АМЕРИКИ“ ПРО ВАСИЛЯ ШУСТА

Вашингтон. — Український Відділ „Голосу Америки“ передав на Україну інтерв'ю з відомим українським актором Василем Шустом, який впроваджує шість тижнів брав участь у виставах п'єси Кліффорд Олет „Сільська дівчина“. Розмова з народженим у Америці актором і українською радіо-журналісткою панною Адою Кулик відбулася українською мовою. Василь Шуст начитав також кілька українських поезій для передачі в Україну, в тому „Український лев“ Василя Симоненка і „Естафети“ Ліни Костенко. Актор виступав у недавно відкритому Мистецькому Центрі ім. Кеннеді.

З ЛІСТІВ З УКРАЇНИ

„Слава Ісусу Христу!“ — таким привітом розпочинається лист із західної частини України, одержаний в ЗСА в кінці минулого року. Авторка листа, старша людина, дякує за надіслану хустку з Америки, а при тому розповідає, як вона була на Богослуженні, де правили відправу чотири священники-брати: „То була відправа за померлих, Служба Божа і парастас. Як було присягою давніш, як всі чотири брати стояли коло престолу і правили Службу Богу. Ми всі були задоволені, бо так гарно подивитись на чотири священників, синів однієї матері“.

ПОТРІБНО МАШИНИСТОК

Нью Йорк. — Державний Департамент потребує працівників у Ньюйоркському Пашпортному Відділі. Негайно для праці потрібні машиністки, англійські, для тимчасової праці — до місяця серпня ц.р. Знання кількох мов дає перевагу кандидатці. Кандидатки-машиністки повинні бути американськими громадянами та мають пройти відповідний фаховий іспит. Бажаючі повинні зголоситись телефонічно в Нью Йорку, до Пашпортного Відділу, й запитати п. Томаса МекКлоскі. Число телефону: (212) 541-7700. Праця тимчасова, але не виключена можливість її продовження. Платня 126 дол. за тиждень.

Обласні організатори УНС відбули чергову конференцію

(Закінчення зі стор. 1-ої)

рального курсу на Союзі, який відбувся в першій половині червня цього року на Союзі й триватиме цілий тиждень; програму для союзової молоді й жіноцтва; користування різноманітними засобами інформації та популяризації; необхідності життєвого забезпечення, як основні забезпечення майбутності осіб і родин, зокрема шляхом радічних передач; відновлення й поширення різних форм братської і громадянської діяльності Відділів і Округів УНС; поширення особливо важливих родів забезпечення: термінового й акцидентного та видатного підвищення висоти забезпечення не лише нових членів, але й дотеперішніх, які вдовольняться невеличкими сумами забезпечення, що на ділі не дають потрібної безпеки та помочі в потребі; вага стипендій для молоді й майбутній розподіл призначених на це \$10,000 стипендійного фонду; пошукання союзних діячів та зокрема громадського відмічення десятирічного членства в Клубі Заслужених та чимало інших важливих справ. Окремо розглянено стан по-

одиноких Відділів, Округів і Областей, які в минулому році не виконали наміченої програми й обдумано ряд засобів для поліпшення на наступний рік. Зокрема підмічено постанови статуту, які вимагають від провідних діячів, а зокрема конвенційних делегатів, активної участі в розбудові УНСОюзу. Справи рекордового відділу Головної Канцелярії обговорили з обласними організаторами заступник головного передсідника і керівник рекордового відділу Володимир Сохан, а справи фінансові — головний касир Петро Пуцило. Під кінець конференції головний передсідник Йосип Лисогір висловив ряд своїх спостережень і завваг відносно праці обласних організаторів та подав низку побажань на будуче, а головний редактор А. Драган інформував обласних організаторів про видавничі проблеми та відповів на ряд запитів відносно союзних видань. Конференцію підготував і нею керував гол. секретар д-р Ярослав Падок, який с водночас керівником організаційного відділу УНСОюзу.

Список Жертвodawців, які зложили пожертви на фонд „Церква в Потребі“ через Т-во за Патріархат УКЦ, Гартфорд.

Замість імен на могилі:

Б.І. П. ЕМЕЛІН ПAVЛІНІ ГАЗДЗЕВІЧ			
93 Відділ СВА	\$10.00	Опришко Катерина	\$1.00
Крамар Анна	5.00	Гадзюк Микола	
Локот Світлана	2.00	І Анна	10.00
Любимська Анна	3.00	Теслюк Володимир	3.00
Мерещук Анастасія	2.00	Федитин Надія	1.00
Припідок Александр			
І Анна	20.00		

Б.І. П. ОЛЬГІ КВАСНИЦІ			
Кузьма Роман	\$10.00	Кузьма Орест	\$10.00

Б.І. П. ОЛЕНИ КОЦЮБИ			
Матері п. Стасини Стенді			
Дирекція фірми Wiremold Co., West Hartford			\$15.00

В пам'ять нашого Найдорожчого і Незабутнього

ЧОЛОВІКА, ТАТА і ДІДУСЯ

Б.І. П. ВАСИЛЯ СВЯТЕННА

б. старшини Визвольних Змагань України, учасника Зимового Походу, нагородженого Хрестом Симона Петлюри, який упокоївся в Бог на 70-му році життя в нещасливому випадку, дня 20-го травня 1971 року в Юніон Сіті, Н. Дж.

ЗАУПОКИНА СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХІДОЮ

в Церкві СВ. АНДРЕЯ в БAVІД БРУКУ, Н.Дж.

в неділю, 16-го січня 1972 року

Просимо Прийти і Знятих Покійного згадати його в своїх молитвах.

В глибокому смутку: дружина — **СТЕФАНІЯ** дошан: **ІРЕНА** зі сном **ВОЛОДИМИРОМ АЛЕКСАНДРА** з мужем **МИХАЙЛОМ** і дітьми: **ЛІЯНОЮ**, **МАРКОМ** і **ЛІДОЮ** син — **РОМАН** з дружиною **АННОЮ** свха — **МАРІЯ** та бліскач і даша Родина в Києві — Україна і Польщі

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБОРОНИ ЛЕМКІВЩИНИ

Відділ 1-ий у Нью Йорку — влаштує

ВЕЛИКУ ЗАБАВУ

в суботу, 22-го січня 1972 року

у великій залі

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ

140-142 Друга Евно в Нью Йорку, Н. Дж.

Грас знава в Нью Йорку оркестра „МРІГ“ під провodom Теодора Розузіна

Початок год. 9-та веч. Вступ: 3.00 дол.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, ІНК. — ВІДІЛ НЬОАРК, Н. Дж.

МУЗИЧНЕ ДОШКІЛЛЯ

(ПІДГОТОВА ДО СТУДІЇ МУЗИКИ АБО БАЛЕТУ ВІД ВІКУ 3-ох РОКІВ)

під провodom

МАРТИ ШЛЕМКЕВИЧ-САВИЦЬКОЇ

Зала при Українській Православній Церкві ПРЕСВ. ТРОЦІ

836 Лайонс Еве. (Біля Стайвезант Еве.), Ірвінгтон, Н. Дж.

ПОЧАТОК НАУКИ 24-го СІЧНЯ 1972 РОКУ.

Вписи приймаються між год. 7-9 веч.

(201) 276-3134

УВАГА ЛЮБИТЕЛІ БАНДУР!

МАСМО НА СКЛАДІ

КОНЦЕРТОВІ БАНДУРИ „ПРИМА“

ЧЕРНІГІВСЬКОЇ МУЗИЧНОЇ ФАБРИКИ

За гуртовими замовленнями не менше 5 штук, просимо звертатися безпосередньо до

YEW SHAN ZILLA IMPORTS

4923 Old York Rd. Philadelphia, Pa. 19141

Детальні замовлення полагодує фірма

ORION CO.

4925 Old York Rd. Philadelphia, Pa. 19141

КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАНИХ АМЕРИКАНСЬКО-УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

м. НЬО ЙОРКУ

ВІДІЛ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ

— відзначає —

в неділю 23-го січня 1972 року, година 4:00 по пол.

в залі FASHION INSTITUTE, 225 West 24th St. New York City

СВЯТО САМОСТІЙНОСТІ І СОБОРНОСТІ

ПРОГРАМА:

Відкриття — Адв. Р. Гутлевич. Прокляття Українського Дня — Губернатора Стейту Н. Рокфеллера і посади міста Дж. Ліндлі. Святочну промову вилосить студент — Ю. Волошин.

У МИСТЕЦЬКІЙ ЧАСТИНІ:

Хор „Душка“ під диригентурою О. Берника, солістка Метрополітальної Опери І. Мигаль, при фортеп'яні д-р І. Соєвський, монтаж із поезій О. Олеся — Л. Прокоп, Х. Спивоцька, А. Лозинський (СМО).

Того ж дня в усіх Українських Церквах Нью Йорку будуть відправлені

УРОЧИСТІ СЛУЖБИ БОЖІ

В НАМІРЕННІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.

В церкві св. Юра в Нью Йорку о год. 12-й вполудне.

До участі у святкуваннях запрошуємо Українські Молоді та Комбатантські Організації і все Українське Громадянство.

Квитки вступу в передпродажі: АРКА, ЕКО, СУРМА і „САМОПОМІЧ“

ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ФОНД „ЦЕРКВА В ПОТРЕБІ“

КВИТКИ ВСТУПУ НА ВЕЧЕРНИЦІ „ЧЕРВОНОЇ НАЛИНИ“

МОЖНА НАБУВАТИ

АРНА

48 East 7th Street Tel.: (212) GR 3-3550

ЕКО

145 Second Avenue Tel.: (212) AL 4-0888

ПОДЯКА

З Волі Всевипального після короткої падути відійшов у Вічність дня 28-го жовтня 1971 р. мій Найдорожчий МУЖ

Б.І. П. ОЛЕКСІЙ ЧЕРНИК

Моя сердечна подяка Всевипальному Отцю Іванові Макові за відвідини Хворого у шпиталі, та у діленням Йому Найсвітліших Таїн, за відступлення Служби Божої та похоронних обрядів та за теплі прощальні слова.

Щиро подяку склала всім Людям Доброї Волі, що взяли участь у Панахиді й похороні, та висловили мені свої співчуття.

У своєму завсогом горю знайшла я багато співчуття від своїх Рідних, Приятелів і Знайомих, яким з глибоким моїм серцем дякую.

Я вдячна Тим, які жертвували на Службу Божу та на „Церкву в Потребі“ під час тривання в сумі 255.00 дол.

Щиро дякую всім Тим, що у своїх молитвах згадали Покійного.

Невтомно адячна Родина за моральну підтримку в тяжкому горю та за ошатно присутств віддану Покійному.

Нехай Бог винагородить Вас сторицею!

Гмтер, 10 січня 1972 р.

Дружина **ОЛЬГА**

Субота, 12-го лютого 1972 р. год. 8-ма веч. ЗАЛІЯ GREEK CHURCH HALL 510 Linden Place Orange, N.J.

КОМІТЕТ СПІВПРАЦІ КОМБАТАНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В НЬОАРКУ, Н. Дж. — УПА, 1 УД УПА, ОБУВА — влаштують

ТРАДИЦІЙНІ ВОЯЦЬКІ ВЕЧЕРНИЦІ

Аранжер О. Голинський Буфет в заряді ВП. Пань Оркестра Б. Гріяна Програма Ревлі Вступ 6.00 доларів зі столиком — студенти 3.00 долари Замовлення столиків — „Лідрер“, тел. 373-5788

Пам'яті інж. Богдана Лучаковського

Гаряче серпцеве сонце спекло і висушило такусуку, бідну землю південної Іспанії. Був рік 1971. Ця спржена чужа земля прийняла і пригорнула до себе втомлене тіло одного з синів іншої далекої країни. Колись буде мовчати не один нащадок воєнних маврів, чиятучи дивний йому напис на гробі: "Богдан, Микола Лучаковський". Хто він, як добився сюди, звідкіль він і чого тут прибув?

І соромити не мусить навіть якийсь маркіз з голубиною кров'ю з такого сусідства, бо під датою 1472 було в земських актах записане прізвище Іоанніс Лучаковський. Камераріус Премієлензе. Це родоначальник покійного Богдана з боярських часів. У пізніших часах від 1783 р. починається священний рід Лучаковських від о. Михайла, пароха в Ходорові, прадіда, аж до о. Антона — пароха у Зборів, батька Богдана.

Сам покійний Богдан народжений 19-го листопада 1900 р., одружений зі Софією з дому Онуферко — дочкою окружного судді у Станіславові. Залишив сина Андрія і доню Роксолану з мужем Рідом Армстронгом і трьох внуків: Андрія, Гриця і Миколу. Рід Лучаковських гербу "Новина" перебірає тепер одиницький чоловічий нащадок того роду — Андрій Лучаковський, син Богдана.

Покійний Богдан був не лише шляхетним з роду, був він ще шляхетною людиною. Ще як студент, вирізнявся від загалу студентського чужого і нашого своєю особовістю.

Гарна була золота осінь у Золотий Празі в 1920-21 рр., як ми обидва, вписалися на лісовий відділ чеської політехніки в Празі. Обидва ми разом скінчили свої студії, разом одержали дипломи лісових інженерів в 1925 р. Все згадували ми ті студентські часи, як найкращі в нашій молодості. Наш лісово-агрономічний спільний деканат містився у віллі "Гребовка" в чудовому не то парку, не то лісі, з прекрасними деревами й кущами, екзотичними й автохтонними. Такими ж екзотичними студентами були й ми лісники, бо відірвалися від усіх інших трьох характеристичних рисах: у нашому лісовому відділі не було між нами ні одної ділячки студентки, бо в тих роках не було ще кандидаток на лісові студії на лісовому відділі не було ж студентів жіночої національності і врешті 3) відрізнявся нас від інших — лісничий одяг: лісового персоналу ки. Шварценберга. Ми отримали право його уніформу носити. Чи був це наш привілей, чи дискримінація — важко сказати, але воно виходило на користь; було ключем до багатьох дверей. Щастя йшло під руку з лісниками. Ці наші студентські часи осолоджувала ще й щедра рука чеського уряду, державною місячною стипендією на всі потреби душі і тіла, включно до різних розваг і спокую великого столичного міста. А було нас тоді в Празі коло 1000 студентів-українців активних також у громадському й політичному житті, з поділом на різні організації й ідеологічні табори.

Мені, як найближчому приятелю Богдана Лучаковського пригадуються часи, коли ми студенти третього й четвертого річника лісових інженерів виїжджали при кінці шкільного року з повним нашим професорським складом на 2 місяці наприкінці студії до великих державних лісів, як також приватних, як князів Шварценберга, Фіртенберга, Ліхтенштайнів і інших. Така екскурсія по вірцевих лісах була для нас "мішучів" правдивою розвагою. Щоденний побут в лісі, без огляду на погоду, зближував нас із нарами й тайнами лісової природи. Ми мали при собі не лише наших професорів, але й весь лісовий персонал правдивих лісничів-практиків, себто тих, що той ліс вирощували, плекали і берегли перед злим духом природи і людьми. Вони ділилися з нами своїм досвідом і практичним знанням. Наша практична школа по лісі не була лише променадою; ми нашіпорили і за тайнами ліса, в його нетрах, густихавні та тяжко доступні чагарники.

Нам, з нашими прикрашеними будьяками одагами, по-том облитими чолами, нашім подрапанним обличчям, нерідко після таких екскурсій снідали чудові сні про лісову оазу. Серед неї нашивидкоруч грубо тесані дерев'яні столи, на них з грубих скляних кувалд пильсенецьке пиво та закуски на чорному разовому столі. А з-поза столу влітали нас усміхнені обличчя лісових красунь, звичайно доні лісової персоналію у барвистих народних строях, з короткими бубастими рукавами. Пришпорювати нас до тих усіх божих дарів було непотрібно. Схрещувалися на таких прийнятих очі — нас лісових вовків і тих лагідних лань. Це був грім молоді і природи, який радувалися оди наших провідників. Грім, як "Лесу здар!", що по нашою тепер — ніби "Щастиліс!", яке подавав нам лісничий ред. Р. Купчинський, почесний член ОБУЛД.

Так наші студії перепліталися наукою у великому місті і контактом з Божою лісовою природою і усіми тими імпрізованими пригодами, залишилися у нашій пам'яті. Екскурсії у тривалих лісах одного з віцеадванних магнатів кінчилися пишним бенкетом для нас студентів і повного професорського складу, з добрим товариством панів і панянок, з танками після вечери. Хоча ми по кількоденних важких маршах лісовими нетрями — дебрами ледве тягнули ноги за собою, вони нам в цих імпрезах ніколи не відмовляли послуху. За "випозищення" нам свого лісу і за прийняття звичайно дякував гостинним господарям провідник екскурсій — наш декан, а потім хтось із студентів, які складалися з чехів і осіб інших національностей, а у тому й із українців. Щоб від студентів "не вирвався" якийсь недотеп, то наш декан по скінченню свого слова відразу звернувся до Б. Лучаковського, представляючи його, як українського студента, який промовлятиме від усіх студентів. Ніколи наш Богдан не завіз ні професорів, ні нас — українців. Його сводбидний, достойний, репрезентативний виступ кінчився бурною ослесиді і гратуляціями. Ми нім гордились, а інші нам його завидували.

Вертнувшись до рідного краю після закінчення лісових студій у Празі, Богдан Лучаковський працював фахово в столичних добрах Галицької Митрополії великого лісового масиву в Переміській Пуші, де зустрічався часто з лісовим інж. Андрієм Мельником, колишнім полковником Січових Стрілиців. Від 1937 р. був директором лісового масиву "Богородчан", що належала до Епископату у Станіславові, як до вибуху останньої світової війни.

Передпершою більшовицькою окупацією Галичини, рятуюв себе і родину виїздом на захід, але вернувся туди літом 1941 р. і був надлісничим у Вістові, пов. Калущ — аж до нової еміграції. З відступом німців був асистентом надлісничого у Ріденбергу біля Відня. Після капітуляції Німеччини опинився в таборі УНРРА в Карльсфельді, де заснував перше в історії Об'єднання Українських Лісників і Деревників — ОБУЛД, якого був першим і довголітнім головою, лісмайстром, почесним членом і сеніором.

В громадському житті активізував себе покійний у різних ділянках нашої спільноти:

1. Був першим головою в Т-ві за патріархальний устрій Української Католицької Церкви у Філадельфії. 2. Був членом — основником Т-ва Українських Інженерів — Філадельфії. 3. Організував Патронат Української Мистецької Студії у Філадельфії і був його першим головою. 4. Був членом — основником одного з світі українського Генералогічного і Ге-

ВІДБУВСЯ ДЕВ'ЯТИЙ КРАЙОВИЙ ПЛАСТОВИЙ З'ЇЗД КАНАДИ

У Торонто в суботу і неділю, 27-ого і 28-ого листопада 1971-ого року відбувся Дев'ятий Крайовий Пластовий З'їзд з участю делегатів усіх пластових станиць Канади та представників найвищих Пластових Проводів: Головної Пластової Ради — пл. сен. Ольга Кузьмич, Головної Пластової Булави

радянського Т-ва в Мамі на Флориді. 5. Був членом Східно-Європейського дослідного Інституту ім. В. Липинського, якому передав свій родинний архів та багато цінних книжок. 6. Був ініціатором і основником відновленого в ЗСА Т-ва Українських Лісників і Деревників ОБУЛД-у, наділений золотим відзнакою Товариства. 7. Був співробітником Енциклопедії Українознавства, де опрацював теми: ліс, лісництво, лісова наука, освіта, лісове господарство, законодавство, а також ділянку "Мисливство". 8. Був звичайним членом Українського Наукового Т-ва ім. Т. Шевченка — НТШ. Автор численних цікавих мисливських споминів і пригод, публікованих у нашії і німецькій пресі і журналах. Зібраний його багатий "Мисливський спомин" чекають ще окремого видання. Утривалив своє ім'я в наведених науковій, літературній і журналістичній спадщині. Не чужим був для нього гумор і сатира, а все це в нього було оригінальне, своєрідне, непересічне. Був майстром блискучого стилю у слові і письмі.

Приїхав до Америки в 1951 р., де в перших тяжких часах нового поселення осів у Філадельфії. Працював у фірмі "Вестінггаус" інженером, і відразу включився в українське організоване життя. Останні 2 роки приймаючи частинною недугу паралічу і в такому стані виїхав з дружиною Софією на постійне до своєї заміжної доні Роксолани в Іспанію, де по кількох місяцях, при найбільш дбайливій родинній опіці і лікарській — він помер 11 серпня 1971 року. Вістка про його смерть була болючим ударом для української громади і його численних приятелів. Не диво, що українська громада так спонтанно, тепло й сердечно вшанувала його пам'ять: у Філадельфії панативний до Т-ва Українських Інженерів, а описав жалібно-ми сходами для широкого громадянства та радіо-передачею про його життєвий шлях. Такими ж жалібно-ми сходами і панахидою вшановано його пам'ять і Т-вом за Український Патріархат. Крім того Т-во Українських Інженерів у Філадельфії організувало окрему поїздку літаком до Європи, де зложено вінок на його могилу над якою відспівано пісню "Журавлі". Відвідали теж родинний дім, де прожив покійний останні дні. Пані Софія — дружина, його доня Роксолана з мужем Рідом і синами Андрієм, Грицем і Миколою, прийняли всіх учасників поїздки обідом в українському стилі та теплим словом згадали покійного.

В Нью Йорку українські лісники на своїх Ювілейних 25-их Зборах вшанували його пам'ять однохвилинною мовчанкою і теплими спогадами про свого основника, почесного члена і лісмайстра.

Покійний Б. Лучаковський — був між українцями свого роду унікалом. Людина репрезентативна, непересічною інтелігенцією, високою тономією культури, красномовного хисту. Це була людина непересічного формату. Таким він і залишиться в пам'яті всіх, що знали його особисто.

Спочив він там, де хотів, але там, де йому Бог призначив місце. То ж хай присниться йому наш український ліс, хай причується чарівний шум Перегіньської Пути, Карпатських емерек і ялиць, що їх вершини стріляють в українське небо, із патрістичним гимном у честь українського лісу.

Інж. Іван Вітовий

— пл. сен. Василь Палиснюк та Крайової Пластової Старшини ЗСА — пл. сен. Павло Дорожницький.

З'їзд відкрив голова Крайової Пластової Старшини Канади пл. сен. Василь Янішевський привітальним словом, а учасники З'їзду відповіли пластовим гимном та молитвою. На пропозицію голови учасники З'їзду вшанували пам'ять померлих пластовців однохвилинною мовчанкою.

До складу президії ввійшли наступні: пл. сен. Євген Ващук — голова, пл. сен. Юрій Левинський з Монреаля, пл. сен. Степан Корбут з Вінніпегу та пл. сен. Іван Войчишин з Оттави — заступники голови.

Привітти від Проводу Пластової Ради та від організації зложили: пл. сен. Ольга Кузьмич від Головної Пластової Ради, пл. сен. Василь Палиснюк від Головної Пластової Булави та мгр Теодозій Вуйняк від Спільної Української Молоді Канади.

Програмою доповіді "Місце Пласту в українському суспільстві" виступив пл. сен. Микола Плавчук, підкресливши велике завдання, яке падає на Пласт в Канаді, в зв'язку з виниклими умовами, створеними урядом для розвитку етнічних меншин країн.

З'їздові комісії, які працювали під час З'їзду, очолювали: пл. сен. Орест Джулинський, номінаційну — інж. Іван Луцький, статутну — пл. сен. Омелья Тарнавський, господарську — Петро Басер, резолюційну — пл. сен. Тоня Горохович, мандатно-верифікаційну — Омелья Хабурський та Комісію Пластпрату — Марія Спольська. Вислід праці комісії було подано резолюціями до відома З'їзду.

Після звітів голови Крайової Пластової Старшини, голови Крайового Пластового Суду Чести, голови Крайової Пластової Ради та після дискусії над ними, виконуючи обов'язки голови Крайової Пластової Ради пл. сен. Ігор Велигорський запропонував ухвалити абсолютну уступатую промову, що й підтримали учасники З'їзду акламацією.

Після обіду відбувалися одночасно: Крайовий З'їзд Уряду Старших Пластовців, Уряду Пластових Сеніорів та наради Пластпрату.

Увечері відбулася, в тім самім приміщенні, святкова вечере, на якій пл. сен. Роман Вжесневський, довголітній станицийний Торонто, вголосив доповідь на тему "Наша діяльність очима пластуна". Програму вечора з гумором і дотепами переівав пл. сен. Юрій Даревич. Містечка частина складалася з виступу гуртка юначок 4-го Куреня з монтажем поезій Лесі Українки та з дуже оригінального виступу пл. сен. Ярослава Еливіа із співом-речитативом при супроводі ліри привезеної з України. Перед виступом п. Еливіа пояснив походження та особливості цього інструменту.

Ворухливе враження зробило представлення гостям всіх присутніх виховників та виховниць, бо ж від їхньої успішної праці залежить майбутнє Пласту. На особливу увагу заслужили собі станицийні з Торонто та інших міст Канади, на плечах яких спочивав відповідальність за діяльність Пласту в поодиноких осередках.

В неділю після Богослуження в українській православної та української католицької церквах, відбувся Пленум З'їзду, на якому вступили:

а) від Крайової Пластової Старшини ЗСА, пл. сен. Павло Дорожницький, голова КПС, говорив про Міжкравову Пластову Зустріч з нагоди 60-річчя Пласту. Зустріч відбувається від 19 до 27-го серпня 1972-го року в Іст Четгем, Н.І. під гаслом "Не підробляймося під час, а визначимо час собою". Він запросив до участі і співпраці Пласт Канади.

б) від федерального та провінційного уряду про доплати на похвалення діяльності етнічних молодечих організацій, говорили Степан Яворський та Роман Петришин.

Миле враження на учасників З'їзду зробила дискусійна лава, "Проект 1971-го року", в якій ст. пл. Роса Лісничка, Христя Ковалик, Богдана Дума та Богдан Колос, обговорювали свою суспільну працю на заході Канади. Їм запропонувано цю працю, яка була надзвичайно успішною, продовжувати, з тим, щоб створити відповідний комітет, який би працював постійно і робив плани на майбутнє заздалегідь.

З черги наступили звіти з'їздові комісії та схвалення резолюцій, найосновніші з яких були:

1. Скріпити вимогу об'єднання наставників в українських школах новачків та юнацтва аж до закінчення освіти складанням випускного іспиту.

2. Вимогу знання розмовної української мови при прийманні до новачків слід суворо перестерігати.

3. Звернутися до КВОР-у, щоб місцеві шкільні референти подавали про зорганізування потрібної кількості класів курсів українознавства там, де цього ще досі нема.

На пропозицію номінаційної комісії обрано Крайовий Пластовий Провід на наступну каденцію в такому складі:

Крайова Пластова Старшина — пл. сен. Роман Вжесневський, голова; пл. сен. Василь Янішевський, колишній голова; пл. сен. Іван Виницький, заст. голови, виконув. справи; інж. Іван Луцький, заст. голови, орг. справи; пл. сен. Степан Корбут, заст. голови, госп. справи; пл. сен. Орест Джулинський, булавний пластуник; ст. пл. Тоня Омишук, булавна пластунок; пл. сен. Тоня Горохович, секретарка; пл. сен. Слава Сагайдакська, секретар засідань КПС; пл. сен. Володимир Бедарський, референт "Пластового Вісника"; пл. сен. Юлія Войчишин, діловод преси й інформації; п. Петро Басер, діловод господарства; пл. сен. Юрій Бабій, діловод фінансового книговедення; пл. сен. Ераст Гуцулак, голова Кураторії КПФонду; ст. пл. Мирон Спольський, референт УСР; пл. сен. Олексій Сагайдакський, голова УПС; п. Ігор Горбань, діловод Пластпрату; пл. сен. Ігор Велигорський, зв'язковий із ПЛ. Станицею, Торонто.

Крайова Пластова Рада — пл. сен. Омелья Тарнавський, голова; пл. сен. Євген Ващук, заст. голови; пл. сен. Ярослава Зорич, Кость Фіцки, Андрій Роніш, Еміль Мельник, Володимир Прокопек — члени. Заступники: б. Володимир Івашко, Михайло Хом'як та Юрій Дашко.

Крайовий Пластовий Суд очолює пл. сен. Роман Колач, а в члені ввійшли: пл. сен. Богдан Пендзей, Богдан Казимира, Петро Корбут та Ігор Ігнатюк.

До Кураторії Крайового Пластового Фонду крім голови пл. сен. Ераста Гуцулака ввійшли наступні: Петро Саварин, Юрій Даревич, Надія Гавришинська та Петро Басер.

З'їзд закінчено молитвою та відспіванням гимну Закарпатських Пластовців.

пл. сен. Юлія Войчишин, діловод інформ. і преси КПС в Канаді

Л. ЛУЦОВ
МАРКІАН
ШАШКЕВИЧ
Піс \$1.50

НЬЮЙОРКСЬКА ПРОВІДНА КРАМНИЦЯ КОВБАС

та різноманітні спеціальності

— ДІМ ЯКОСТЕ —

РІЗНІ М'ЯСНІ ЦІРНИ, СВІЖЕ М'ЯСИВО ДО ВАРЕННЯ І ПЕЧЕННЯ

КОВБАСКИ І ПИЛКИ

Великих крамниць

Великих крамниць

Великих крамниць

Великих крамниць

Великих крамниць

Великих крамниць

Праця

MALE & FEMALE

MATRON POSITIONS
Now open for full time people, 5 days, 40 hr. week, 7 a.m.-3 p.m., 3 p.m.-11 p.m. Company paid fringe benefits. Starting salary \$2.00-2.50 per hour, depending on experience. Transportation necessary.

SHORT ORDER COOK
Limited salad preparation required. 9 a.m. to 3 p.m., 3 p.m. to 11 p.m., 11 p.m. to 7 a.m. shift available or 11 a.m. to 8 p.m. split shifts available. Some exp. helpful but will train. Full and part time hrs. avail. Must be able to work at least 3 days a week. Salary range \$2.35 per hour to \$3.00 per hr. depending on exp. For appt. call Mr. Beberman at 201 391-6663

ФАРМАЦЕВТИ
Праця на кілька годин у шпиталі Hospital, N.Y.S. на 71 ліжок. Вимагається латисену. Tel. Mr. Gallagher 81-12771 160 E. Main Street Port Jervis, N.Y. 12771 (914) 866-5351 Довірно відповіди.

X-RAY/TECHNICIAN

N.Y.S. License. Досконалий бенефіт і умови праці. Головна Personnel Office St. Francis Hospital 160 E. Main Street Port Jervis, N.Y. 12771 (914) 866-5351

Праця

FEMALE

МАШИНООПЕРАТОРКИ
Перша, друга і третя шифти. Головна: ARROW PLASTIC CORP. 1 Mattmore St., Passaic, N.J. Tel.: 478-0809

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

НЕДІЛІ, 16-го СІЧНЯ 1972 р.

КАРТЕПЕТ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Залор. Січ 342 Відд. о год. 1:30 по пол. в кілях ч. 2 при церкві св. Дмитрія. Зараз же після цього відбуваються Річні збори з таким порядком: звіт Управління і вибір нової на 1972 р. Окрема точка — похвалення діяльності Відділу. Управа.

Щойно одержано обмежений приділ

АВТ ДЛЯ КРЕВНИХ В СССР

і пропонуємо Вам обслугову на базі:

Хто перший прийде — Перший буде обслужений

Нові ZHIGULI VAZ 2101 модель, ціна ... 3,275.00
Moskvich 412 IE модель, ціна ... 3,275.00
Moskvich 408 IE модель, ціна ... 3,009.50
Zaporozhets ZAZ 966, ціна ... 2,001.00

Спішіть з Вашими замовленнями

до одної з наших філій або Відділів, або

прямо до:

PODAROGIFTS, INC.

240 Fifth Avenue New York, N.Y. 10001

Telephone (212) 685-4537

(Одинока фірма в ЗСА вимовко визначена

через Внешпосилторг).

М'ясо і ковбасні вироби

за підприємств виробом для смакування

Вироби у власній фабриці ковбас

ТІЛЬКО ОДНА ЯКІСТЬ — НАЙЛІПША

яку нададуть люблять господарі і цілі родини

Задіть до найближчої КРАМНИЦІ КАРЛ-ЕММЕ

KARL EMMER

PORK STORES

Головна крамниця:

65-65 Fresh Pond Road Ridgewood — Brooklyn, N.Y.

Філія крамниця в Нью Йорку і по всій країні

НЬЮЙОРКСЬКА ПРОВІДНА КРАМНИЦЯ КОВБАС

та різноманітні спеціальності

— ДІМ ЯКОСТЕ —

РІЗНІ М'ЯСНІ ЦІРНИ, СВІЖЕ М'ЯСИВО ДО ВАРЕННЯ І ПЕЧЕННЯ

КОВБАСКИ І ПИЛКИ

Великих крамниць

Великих крамниць

Великих крамниць

Великих крамниць

Великих крамниць

Великих крамниць

Великих крамниць

Великих крамниць

Праця

HELP WANTED MALE

SHORT ORDER COOK
limited salad preparation required. 7 a.m. to 3 p.m. 3 p.m. to 11 p.m. 11 p.m. to 7 a.m. shift available or 11 a.m. to 8 p.m. split shifts available. Some exp. helpful but will train. Full and part time hrs. avail. Must be able to work at least 3 days a week. Salary range \$2.35 per hour to \$3.00 per hr. depending on exp. For appt. call Mr. Beberman at 201 391-6663

MOLD MAKERS

MACHINIST

Apply in person Mr. Hanger

42-11 9th Street

Long Island City, N.Y.

МАШИНИСТИ

2-го класу

РОБЛЕННЯ МОДЕЛІВ

Мусить мати досвід.

Постійна праця.

Tap-Rite Products Division

204 Railroad Avenue

Hackensack, N.J.

Праця

FEMALE

MATRON POSITIONS

Now open for full time people 5 days, 40 hr. wk., 7 a.m. - 3 p.m., 3 p.m. - 11 p.m. Company paid fringe benefits. Starting salary \$2.00-\$2.50 pr. hr., depending on experience. Transportation necessary. Please call Mr. Beberman at (201) 391-6663. Holiday House of Montvale, Garden State Pkwy., Montvale, N.J.

Business